

quis existimet se prudentem posse fieri sine vera sapientia, fuitus est; cap. qui sine, 3. quæst. 7. atque idem recta cum ratione Sacrificio Missæ interesse jubentur, de cuius devotione innumeræ sunt exempla miraculorum, de quibus videnti plures citati à Barbo, in rub. de celeb. Missarum, n. 1. & 6. De Confessionis, & Communis frequentia, vide plura apud Joannem Sancum, qui innumeræ citat in selectis, cap. 22. & 23; & Barbo, in d. Rub. de celeb. Missarum, n. 6.

Unum omittere nolo, proprietiam sancte Synodi in remittendo se ad prudentem Confessionis in Eucharistia Sacra Administratione, idem constituisse quod divini Numeri impulsu sequebatur Sanctus Philippus Neri Patronus principalis meus, & singularis, ipsorum temporum spiritualis vite Magister insignis, qui cum Romæ degeret, ipsi etiam temporibus quamplurimum illorum Patrum, qui sacro interfuerunt Concilio, ibi commonitorum, dux & magister fuit, etiam in Sacramentorum dispensatione vel sumptione; ille inquam qui Ecclesiæ testimonio, innumerous Christi filios, & Sacramentorum frequentius, peperit; qui suos alumnos, toties quoties vellent ad Sacramentum penitentie admittentes, ad Eucharistia vero divinam synaxis, iuxta Confessores præceptum sicut esse, volebat, diximus in eius vita, lib. 2. c. 1. 8. n. 9. & 11. ubi conditiones, quibus Juvenes educandi sunt, ab eodem Sancto præceptis adduximus, & per totum illud Caput materia educationis tractavimus. Ex quo pè credo, hos Patres Concilii, doctrinae Sancti Philippi circa hoc decreto usos suffise, ab eodem sumpsisse, cum ex tempore à Romana Curia plures ad S. Concilium profecti fuerint: nihil enim sic juvat ad virtutes conservandas & augendas, præcipue ad Cœlitudinem integræ servandas, quam frequens Confessionis & Communionis usus; ex his qua tradit Pellicarius in Man. Regul. tom. 1. tract. 4. de votis Regul. cap. 3. de voto Castitatis sect. 1. num. 18. quæ cum propria virtus sit Clericorum, cap. ante triennium, §. nullus, distin. 31. S. August. serm. 24.9. de Tempore, de quo plura dixa in eadem vita S. Philippi Neri lib. 2. cap. 26. ex num. 1. cum seqq. meritò ex auctoritate frequentationis Sacramentorum in juvente, ab impiis mundi & carnis illecebris eos tueri; & à primo tyrocinio has ratione Angelicam illam puritatem ceteraque virtutes omnes edocerit S. Synodus procurat.

Quod assistentiam in Ecclesiæ Cathedrali diebus festi- vis, se offert difficultas, cum enim Seminaria ad literarum studia Juventus fuerint instituta, quæ omnibus diebus in Ecclesiæ assistere jubentur, cum talis intercessio studio literarum adversari videatur: non enim duabus rebus insimil vacare possunt. Facilius tamen responderetur, nam ut ait D. August. serm. 26. de verbis Apost. Litterarum statua ita debet ordinari, ut anima cura non impediatur: quo pacto intelligendum est Apóst. Paulus ad Ephes. 5. 15. dum ait, Redimenta tempus, dixi etiam in vita S. Philippi lib. 1. cap. 5. num. 1. Cui addit Pellicarium in manual. Regul. tom. 1. tract. 1. cap. 5. num. 22. & ita ex assistentia in Ecclesia, scientiam consequenter munus enim Clericorum non solum in doctrina Lectionibus, verum etiam in Psalmis, Canticis, & exercitus spiritualibus sicut est; ut est text. in c. his tor. dist. 23. Et non solum bonis spiritibus, sed & temporalibus uberrimè abundantib; Exemplum illustrissimo Angelopolitanum, nunc vero Oxomensi, D. Joannes de Palaxo, Vito undeque virtute, prudencia, & omnimoda literatura venerando, cuius laudes ob ejus modestiam silo, licet Sententiam D. Augustini sequendo, eas propalate possem, dum ait: In laudator securus est, ubi non timet, ne de laudato eriboscatur. Sed ejus operæ claram, sua scripta fatent, & omnes ejus actiones sanctæ vociferantur, ita ut aliens laudibus non indigeat; Is ergo in vita S. Ioannis Patriarchæ Alexandriae, cognomen to Eleemosynarii, cap. 38. refert de duobus Clericis, qui more illorum temporum cum Sacerdotes non essent, opera manuum suarum se & familiam suam sustentabant, quorum alter mediocriter artifici sui artem callebat, alius vero supremè pertineat fastigium attigerat: Primus laborabat, sed Horis Ecclesiæ fedulè & devote assistebat, alius

toto die operi incumbebat; cumque iste videre alium maximis divitiis & commoditatibus abundare, ipsum accersit, causamque ab eo interrogat, differentias laboris & pretie ponderans; ac iste juramento petito ab alio de silentio observando, Respondit caufam esse ex eo potendam, quod Deus Opt. Max. assistentiam illam divinis Officiis remuneraret in eo, quod vel eundo, vel reverendo, semper vel pecuniam, vel aliam rem pretiosam inveniret, quæ ditaretur. Anxius iste, & pecuniae cupidus, an idem ei contingere posset interrogat? Respondit alter, Deum nequam acceporem esse personarum: at ille, tecum ergo semper in Ecclesiæ per biennium afflocutus ibi: in cuius executione pergebant ambo simul, atque iste oculos à terra nequaquam avertebat, existimans in quolibet gressu thesaurum inventurum; quem cum non repeteret; causam à facio interrogat? patientiam illæ ab isto & perseverantiam poposic: biennio impletum, cum nec pecunia nec quidquam aliud appareret, conqueritur de facio, cui ille: Amice numero pecuniam quam duobus ipsis annis luctatus fuisti, numeris item id quod in sustentatione familiaris expendisti: atente quo quantum pecuniam possea in domo invenies, quanta item ante tibi supererat; quo facto, duplicitum invenit patrimonium. At iste: Amice, vide quodammodo Deus tibi pecuniam, quam in via invenire volebas, domum portavit; quid enim interest vel in via invenire, vel carius opus manuum tuarum vendendo, aut bonis conditionibus seu modo pietio quod ibi opus erat emendo, aut alia inextricabilis via rem familiaris implere: qua ratione facio convictus fui: & nos docemur operibus virtutis nostro muneri non contrariis, sed conformibus, non solum nihil desperdi de literarum studio & scientia, verum etiam plus augeri: si enim nostris viribus fidendo, omni conatu studio vacare voluerimus, operibus misericordia, & Ecclesiæ assistentia deficiendo, Deus nobis intellectum obstruer, nec difficultates callebimus: si autem in Deo confidentes Ecclesiæ vacaverimus, ipse Dominus corda, & intellectus nostros lumine sue claritas illustrabit; ut & vide possumus quæ in scientia agenda sunt, & in operibus bonis que recta sunt faciamus. Exemplum item dante eodem S. Philippo Neri, qui dum magno Cardinali Baronio, tunc temporis alumno suo, Annalia Ecclesiastica ad confutandos Novatores scribere juberet, variis & quamplurimi exercitationibus Ecclesiasticis, operibusque piis Oratori sacri, cuius institutor fuit, idest Concionibus, Confessionibus, & alius exercetebat, nec vel in minimis deficeret pariebatur: quantoque, ipse anxius ea effugere studebat, tanto plus ab eodem S. Philippo omnia simul adimplere cogebatur: quæ omnian tandem feliciter perfecit, ita ut ipse Sanctus in die sui obitū ei annuntiaverit Annalium Opus non tam viibus Baronii, quæ supra virtute fusile absolutum: ut etiam notavimus in eius vita, lib. 1. cap. 30. ex num. 5. cum sequentibus.

Jam ergo de Magistris videamus, & antequam ad eorum qualitates accedamus, observandum est ipsos debere honorari à discipulis, ex quorum studio, animi ipsorum elucescunt, l. in quibus, ff. de donat. ut in discipulis imperium quodammodo habere dicuntur, quos idem 254 corrigit, & reprehendere leviter debent, non vero a spè, r. juxta ratione per text. & DD. in cap. ad audientiam Apollonius nostris, de homicidio. Fuscus dicto cap. 29. num. 8. Sed quia frustra discipulus absque Magistro: ex optima doctrina text. in c. cum Magistrum, de elect. ubi dicitur: Si quis non discipulus, quomodo Magister? qualitates Magistrorum inquiramus: Prima est, ut manufuetur utatur, compatiendo infirmatam discipulorum; ut sint rigidi cum moderamine, nam nimia humilitate regendi frangitur autoritates: c. quando, 8c. distin. ut sine reatu competenter, & experientia polleant ac methodo docendi; ut diligentes, non negligendo scholares, & arrogantium fugientes, humiliiter enim doceant quæ scunt; de quibus Fuscus dist. cap. 29. ex num. 19. debent item esse in sermone veritas, in judicando justi, in consilio providi, in commissione, fideles,

fideles, constantes in vultu, pī a spechu, viribus insigne, honestate laudibus; prout opportunum fuerit rigid, utiles &urgia dissolvant, oblatantes remordeant, obloquentes reprimant, protervientes castigant; & pī cunctis, prius dificant quām doceant, ut ex Cicerone ad Atticum refert Caius Rhodius. Antiq. Rom. lib. 11. cap. 5. & ex eis Beyerlinch in Theatro vite humanae, tom. 5. verbo Magistris, ver. ad Magistrum, ubi alia videt: periculosisimum enim est statim fieri Magistrum eum qui discipuli scientiam nondum calluit, & recente studiorum in primo tyrocinio affectare Magisterium praesumpsit est, & discrimini obnoxium, ut in via spirituali pluribus probat doctus Serlogus in Salomonem, vol. 3. vestigatione 34. cap. 6. fol. 7. fol. 440. In docendo nimis curiosa non debent pueris predicare, sed atari convenienter, iuxta præceptum Trident. seq. 259 25. de Purg. ver. apud r̄ndem: de quo etiam videndum fuscus d. lib. 2. cap. 29. num. 12. Procurent item Magistris & alli Praefecti ut pueri Magistros suos diligant, amor enim Magistrorum plurimum juvat ad discendum: ex optimo dec. Rota 321. n. 8. & 9. post tral. Poffii, ubi plura invenies. Multum enim valet a magistris apud Magistrum, & appetitus modus legendi; nam aliquin unus cum uno proficer, qui cum altero oleum & operam perderet, ut citato Joan.

260 Andrea in c. quanto, de Magist. tenet Rota d. dec. 321. n. 9. idque ego in me ipso expertus sum, dum Salmantica iudicis Juris Civilis vacarem, ubi Digesti veteris Carthagena. Anno 1626. regente D. Gregorio de Portillo doctissimo Viro, summa alacritate adsciscbam, sed cum eo tempore ad vespertinam Cathedralm ascenderem, à succelfore materiali profegi volui, ob cujus vocem femineam & affectationem in explicando adhuc ego puerulus tanto tatio affectus fui, ut lucer ille doctus & peritissimus esset, lectionem relinquere fuerim compulsi. Et tandem Magistri primorum moribus, postea facundia excellere debent: ex Gloss. in c. 264 Quanto, verbo Idonei, de Magist. Rota suprad. num. 11. & denique bona conversationem habere oportet, c. Valentinius, 63. distin.

265 Hos autem Magistros, ut per eis consequetur Episcopū si liberali mercede eos conducat: de quo plura extant exempla apud Beyerlinch in Theatro vite humanae, verbo Liberalitas. In studiis litterarum, fol. 38. Quotum manuē intercessio bonos habere discipulos, quia exinde dici fontis let, honorem esse Magistri: ex Imperatore in proemio Digeforni, ubi Cagnolus num. 292. Fusc. de Vist. d. lib. 2. cap. 29. num. 18. optimi item erant Magistri, si Episcopū aliquando Magistros coram se vocari faciat, quæ rationem officii ipsi injuncta petat, ipsiisque ferio admonebit: juxta notata in Bobad. in Polit. lib. 2. cap. 13. num. 66. An vero de propositoribus inter legendum dicitis & Scholaribus propositis Episcopū cognoscere possit inquirere & corrigeri: dicas quod sic. Quod si Trubulam sancti Officii pertinet, quomodo se gerere debeat Episcopus: vide lat. Mart. contra controv. hor. tom. 5. resol. 5. per totam.

267 Omnia ergo ista Episcopi ideat tamen pro Seminario insti- tuendo quām conservando cum consilio duorum Canonorum seniorum & graviorum, quos ipsi elegent, prout Spiritus sanctus suggererit, constituent, eaque ut semper conserventur operat dabunt. Cujus rei ratio ex eo deducitur, nam Episcopū in artibus consilium debet exquirere à Capitulo: Valenzuela, conf. 122. num. 36. & DD. communiter, Barbo, dist. allegat. 77. num. 31. & de univer. In Eccles. ubi de Seminariis: Daniel de Nobil. d. dist. 38. num. 9.

268 Nihil enim Caput sine membris facere debet, cum inter se unum Corpus efficiant: Episcopū enim in Civitate & Diocesi est Caput. Capitulum vero Ecclesiæ Cathedralis, membra; cap. Novit, de his que sunt à Prelatis, & principali per hoc procedere in Ecclesiæ Cathedrali, ex Valenz. conf. 122. n. 9. tom. 2. diximus in tractatu unicuius & perenni Cathedralitatis Ecclesiæ Cesaraugustana cap. 1. num. 3. Hinc est quod quando Episcopo & Capitulo aliquid committitur, tantum potest Episcopū solus, quantum valet totius Capituli dispositio: ex Jafon in l. Iuris gentium, §. Idee, num. 11. ff. de palt. resolvit Valenz. n. 32. Unde licet Prelatus in Frances de Eccles. Cathedr.

269 rebus communibus plenam habeat administrationem, nec alium tenetur requirere, Valenz. ap. n. 36. taliter quod de Iure Episcopus sine consensu Capituli possit agere in communib; non tamen è contra: ex text. in c. Scire debes, 7. q. 1. nam cum Caput sit, abique eo nihil fieri potest: d. c. Novit, de his que sunt à Prelatis. cap. Cum non licet, de prefampt. & cum ad ipsum solum de Iure pertineat administratio, ex 272 abunde dicitur in Valenz. n. 39. & seqq. Limitatur tamen à S. Tridentina Synodo, ut ex ratione dicta absque duorum Canoniconis consilio disponere non valeat.

In quo notandum est, quatuor Clericos depurare debere, duos de Capitulo, quorum alter ab Episcopo, alter vero à Capitulo eligendus est: item duos alios de Clero civitate, quorum etiam alterum Episcopus, alterum vero Clerus eligere debet ad Seminarium, & sustentatio per contributionem disponitur ab eodem Concilio; de quibus infra: duos vero de Capitulo ad omnia alia hucque dicta assument, cum quorum consilio disponer, præter exactiōem, que ad Episcopū solum spectat: plures apud Danielem de Nobilibus d. dyp. 38. n. 11. In quo notandum est, quod dispositionem omnia esse Episcopi, & consilium tantum teneri require, non tamen sequi; ut omisis pluribus, quæ congeri poterant de eo qui teneret adhibere consilium, tenet Gonz. ad Reg. 8. Cancell. gloss. 46. n. 47. Barb. in Collect. ad Concil. d. eff. 3. c. 15. n. 6. Riccius in Praxi Seminar. decis. 41. 5. 2. secundum modernam impressionem, alias: So. n. 3. in secunda ed. Fusc. de Vist. lib. 1. c. 16. n. 8. Garc. de benef. p. 12. cap. 2. n. 19. Barb. in Collect. decis. Apostol. collect. 66. 7. n. 1. & ex pluribus tenet Bellarmus in observationibus doctrina ad nostrum text. Barb. in Pastor. d. alleg. 77. num. 3. Quod Juri 276 Communi conforme est; quandoquidem semel attributum ministerium manuale, abique legitima causa auferri non potest; quidquid sit in beneficialibus: de quo lat. Gonzalez ad Reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 6. ex num. 40. cum seqq. ipsique 277 Canonicis & depurare, quandocumque in negotiis Seminariorum occupantur, lucrantur distributiones; cum in eis ratio publica utilitas, & servitum vigeat Ecclesiæ; ut per Monetam de distrib. p. 2. q. 8. n. 17. Barb. in Collect. ad Concil. d. eff. 23. cap. 15. num. 8. sed de hoc infra.

Sed hic dubitari potest, an spoliato & ejecto Seminarii ab ista causa Episcopū, ei competet remedium, reintegranda possessionis? In qua questione dico competere, cum hos remedium competat cuicunque spoliato, dummodo precaria non sit possello, præcipue si ejecti fuerit dolo: Gonz. ex num. 43. u. que ad 51. in d. contra ipsum Episcopū debet manuteneri, cum possidens precario manutenuerit sit, non solum contra Tertium, Cancer. var. sol. p. 3. cap. 1. n. 4. 1. sed etiam contra dominum & rogatum, quicquidcumque intervenit ejus possesso: etiam si Episcopus posselli possessionem præterender ejicendi: quia licet possesso precaria dicatur iusta, donec voluntas domini durat, & finita voluntate est contra, tamen in hoc Judicio non attenditur an possello sit precaria, rogata, clandestina, 279 violenta, sed iniusta; ut videre est per ea que latè docet Posthuius de manu. obser. 42. ex n. 12. 2. usque ad 12. 6. & ita faltem dum discernitur causa remotionis, negari non potest manuteneri: exemplo Regularium: ut eis decisio Rotae in Pacem. Capellariarum 29. Junii 1609. coram Cavallario decis. 72. ad idem videndum Lotter. de re benef. lib. 1. qu. 33. ex num. 21. u. que ad 23.

Disciplinam vero Ecclesiasticam, & omnia alia lepibus 282 visitando Seminaria Episcopi & Adjuncti conservare faciliter possunt, nihil enim aptius ad hoc intentum; cum ex frequenti visitatione omnia emendentur: scopus enim visitationis, scilicet, nam orthodoxamque doctrinam expulsis hereticis inducere, bonos mores tueri, pravos corrigeri, populum cohortationibus, & admonitionibus ad religionem, pacem, innocentiamque accendere, & carera denique, prout

lum proprietas; sed usus fructus ad nos pertinet: 1. Generality, ff. qui & quibus: 1. Suos autem 73. ff. de legat. 3. & ita quod omnibus numeris perfectum est & abolutum, plenum dicitur, m. 11. l. 14. l. 26. §. 1. l. 36. in fine, ff. de recept. arbit. quare jam magis proprii, plena defensio accepitur, si & Iudicium non datur et & iudicatum solvi satidetur: 1. Item ad Pastor. 21. §. ult. ff. ex quibus causa maiores: 1. Insurandum 34. §. Pupilo, ff. de iuroran. Plena negotiorum actio modo interpretatur, que in solidum, non queratus in iuris facere potest datur: in dist. l. 34. ple-
naria falcida, integra & solida interpretatur, l. se pluribus, §. 1. ff. ad leg. falcida. Praterquam quod gratis hanc licentiam ponit a Regularibus, ex vulgari Regula dictante, quod ubi lex non distinguunt, nec nos distinguere debemus, & quod lex generaliter & distincte loquens, ita debet intelligi: 1. de pretio 8. ff. de public. in rem action. l. 1. §. generaliter, ff. de legat. prafata. l. 4. ibi, oratio nullam causam aut personam excipit, ff. si quis ingenuus esse dicatur: c. solita, & maior. & obedi. c. nulli, distin. 9. cap. consulsuisti. Squillante de obligat. & privil. Episcop. dist. 1. part. cap. 10. num. 4. Imo etiam si Seminarii tui Ordinis habent, de eo quod superest ex illo, alteri contribuere tenentur: Barb. in Collect. ad Concil. num. 29.

Jam ergo videndum est ex quibus bonis contribuere tenentur Regulares pro Seminarii sustentatione? Et quidem pro beneficiis Ecclesiasticis illorum Monasterii uniti teneri, docet Barbos. in Collect. decisi. Apostol. Collect. 468. num. 12. & in Collect. ad Concil. in nostra feff. 23. cap. 18. num. 28. Et exigendum esse post unionem factam a Regularibus, qui privilegii Mendicantium gaudent, ex S. Congregatione, & Novario teneri idem Barbos. d. Collect. 468. num. 13. & ad Conc. numer. 27. Eandem sententiam tueretur Squillante de obligat. & privil. Episcop. dist. 1. part. cap. 10. num. 4. Imo etiam si Seminarii tui Ordinis habent, de eo quod superest ex illo, alteri contribuere tenentur: Barb. in Collect. ad Concil. num. 29.

Hoc rotum clarissime constabit hoc exemplo: eadem est exceptio in omnibus causis Regularium, eadem est item incompetencia cuiuscumque Iudicis Ordinarii: at concessio speciali rescripta ad cognoscendum de causa aliqua particulari, Iudex contra ipsos censorum murcone procedit, ut statim probabimus; ergo delegatus jurisdictio, uilla est ratio cui limitetur jurisdictio. Quare recte cum ratione ponderantur tex. in cap. Pastoralis, in prin. de offic. & poteſt. Iudec. deleg. juxta text. in cap. ex literis, cod. 3164. quod iurisdictio illa nullius videtur momenti si coercionem aliquam non haberet, cum iurisdictio sine coercione nulla sit: 1. ult. ff. de offic. eius cui mandat. est iurisdictio. Nec causae coercionem concedi per alias penas, non per Censuras: nam cum illa pecuniarum coactio per appellationem & inobedientiam fructetur, cum ad executionem non deveniat, ex eo quod non sit qui Exemptione mediante illam iurisdictio suprema exequatur, experientia teste: alio pacto quam Censuris equi non valer.

Quod & confirmat sequentis argumentationis solutio à Cespedes tradita num. 8. ubi dicit non obstat, quod Delegatus jurisdictione utatur delegantis; at proinde sicut & Delegans, ita & Delegatus per censuras procedere possit: ex cap. 1. 94. distin. Gratian. discept. 106. numer. 38. & passim. DD. docentes Delegatus radit. Delegans fulgere, ac proinde excommunicare posse; ut aliis citatis docet Frater meus in d. Pastor. Reg. p. 2. q. 22. num. 10. cum haec interdictio non tollat representationem, quia Delegans potest sub hac limitatione delegare. Sed 366 debitas huius solutionis ex fundamentis contrariae appearbit: Ideo enim in participatione comprehenduntur Mendi-
cantes, quia concessio privilegio participationis, per omnia assumunt naturam participati, ut supra notavimus; ergo sublatu impedimento per Concilium exemptionis à jurisdictione, non est ratio cui Episcopi per Censuras non possit procedere, praeceps licet de hoc in causa principali contingere dubitari, cum Episcopis non possit procedere nisi stante contumacia in voluntate solvendo: & supposito praecepto; licet alias iurisdictio suspendetur per Censuras procedendi, ratione contumacia excitatur: quia licet Iudex Civilium castrorum Criminaliter non possit procedere, id tamen fallit, si in causa Civili committatur contumacia, vel inobedientia ratione dependentie: ut ex Fed. de Senis conf. 301. num. 3. & Tusc. tom. 1. lit. A. conc. 77. num. 14. observat in terminis Frater meus in d. Pastor. Reg. p. 2. q. 22. n. 9.

Nec obstat, Regulares habere privilegia quod non possint excommunicari: de quibus latè Frater meus dicit. queff. 22. num. 26. Quod praeferti disputationi non nocet; cum

Caput Vigesimumoctavum.

Pensionarii, quibus detrahenda est portio correspondens quantitatati Taxe beneficii, habita ratione ad valorem ipsius, & ad quantitatem pensionis; sive Seminaria ercent ante reservationem pensionis, sive postea: Garcias de benef. 1. p. cap. 5. num. 27. ubi videnda est Additio, Barbos. de poteſt. Episc. alleg. 77. num. 12. & in Collect. ad nostrum text. num. 48. & 49. & hac ratione Tirularis solutum 404 a se potest reuinere, ex mente Congregationis apud Bellarum. in declarat. ad nostrum tex. ver. Item beneficiatus. Unde si aliquid plus ab aliquo fuerit solutum, ex secunda solutione, totum id fibi retinetur licet: ex Bellartino pro 405 ximè cutato, in sequenti versu: prout in Decima idem declaravit Rota apud Duran. non obstante obligatione Camerali, in terminis Seminarii Carthaginensis, de quo sunt pulchre in terminis decisi. Romana seu Carthaginensis. pensionis 28. Junii 1628. coram Duran. decisi. 147. ubi ad Tertium obligatum extendit etiam eadem Rota in eadem Causa, coram eodem 15. Decemb. eiusdem dec. 175. quas omnino vide, quia Magistralis sunt.

Diximus qui ad contributionem Seminarii tenentur; Jurisdictionem quoque Episcopi circa modum procedendi tractavimus; restat nunc videre de quibus bonis facienda sit folio, & quomodo Episcopus contra recusantes segete debet.

Quod primum; in Taxa detrahenda est portio distributionis distincta, tam pro prabendis quam pro beneficiis, ex quibus nihil solvit: ut optimè revolunt Zerol. in prax. ver. distributiones quotidianæ, Mando. conf. 15. per totum, quem sequuntur eli Gonzalez ad Regul. 8. Cancell. §. 7. proem. num. 17. ac per eos Moneta in d. distrib. par. 1. q. 9. num. 14. & seqq. in Past. alleg. 77. num. 10. & in Collect. ad Concil. ad nostrum tex. num. 17. ubi varia adduci declarationes, & Apostol. decisi. Collect. 668. num. 17. Idem tenet Gavantus in Manuali, verbo Seminarium, num. 26. & 27. Riccius par. 4. decisi. 196. & in prax. p. 3. refol. 41. 5. Squill. de oblig. & privil. Episc. d. 1. par. cap. 10. num. 3. Declarationes vero a Barbola adductae in eo fundantur, quia licet 406 Concilium principiat detrahit ex quibuscumque redditibus Ecclesiasticis, seu preventibus, sub quorum nomine comprehendi Distributiones satis superque probavit Monet. d. 9. num. 15. & probat Extrav. unica, vers. Et quia non occurrit: de Decim. inter Communes: tamen cum Concilium mentionem faciat Mensa Capitularis distincta à praebendis, frustra defangarentur in obtinendi privilegio cum Ordinibus Mendicantibus: ut notavit Barbos. dicit. appell. 117. num. 13. quo etiam obtent, cum ex se non participant in exemptione Seminarii, sed ex privilegiis enumeratis, que Concilii Trident, non habent derogationem, ut satis supra probavimus; eximi non posse dicendum est: praeceps cum omnes rationes eximendi Regularium virorum Ordines, à contraria opinione ponderatissime deficient: Etenim nec Moniales docent, nec scholas habent, nec predicationis munus vel Confessoris officium exercere valent; ex quibus ratio exemptions pretendebatur: unde licet immunes sint à solutione Decimarium, Gabellarum, & Contributionum, ut per Doctores ciuitatis ex Conf. Pitt JV. de qua praeceps sibi enumeratos videtur Barbos. Apofol. decisi. Collect. 506. num. 12. & 13. circa hoc non procedere dicendum est. Et ita hanc opinionem in terminis pro beneficiis unitis rancis, Sacra Congregatio declaravit in Hierac. de Anno 1593. apud Sellio quem sequuntur eli Barbos. d. appellat. 507. num. 22. & idem docuit in Collect. ad Concil. decisi. 23. cap. 18. num. 22. Si vero beneficia non habent unita, contribuere non coguntur: Barbos. in nostro tex. num. 30.

Et denique notandum, inter Militares nullum eximi à contributione Seminarii facienda, S. Joannis Jerofolymitanus excepto: ita declaravit sacra Congregatio apud Bellarum, in observat. doctrina ad nostrum tex. ver. etiam ex Decimis.

Eodem ergo modo Hospitalia contribuere tenentur, id est de beneficiis unitis; ex declaratione Congregationis 400 quam refert Barbos. decisi. Apofol. verb. Confraternitas, num. 18. licet Hospitalie fit alienus Diocesis, dummodo beneficium unitum, fit Diocesis ubi Seminarium erigitur. Fulcr. de visit. lib. 2. cap. 16. num. 10. Nonius conf. 61. Barbos. in collect. ad Concil. d. 18. num. 20. & d. 21. num. 32. Ab his istamen excipiuntur Hospitalia quae administrantur à latice, in quibus sunt bona laicorum, que data non sunt in titulum, commandam, seu administrationem Ecclesiasticam: 403 refert Barbos. in Collect. ad nostrum tex. num. 20. Sicut etiam

ut Religiones illae tanquam Mendicantes quod privilegia
habentur, ergo ad instar Mendicantium privilegia con-
fentur, cuius privilegii ad instar natura est, ut ea om-
nia que principialis privilegiantur haberet, concessa dicantur
participantiibus: ex optimo tex. in l. *Omnia privilegia* 33.
ad finem *Cod. de Episc.* & *Cleric.* l. ad similitudinem, *C. de*
Advoc. diversi iudic. latè Barboli, in *Collect. ad tex.* in Quod
nonnullis 25. n. 3. de privil. & de privilegiis ita concessis est
tex. in cap. 2. cod. tit. de privil. in 6. ubi Doctores, latè Leza-
na d.c. 1. n. 2. & novissime Garcia in polit. Regul. to. 1. trax.
8. dubio 3. ubi plures citat.

324 Hec tamen Regula unam haber particularem limitatio-
 nem, videlicet ut non procedat in his que sunt speciali no-
 ta digna, ut in specie notarunt Antonius de Burrio *confi-*
l. 19. m. 9. in fine, & *n. 10. Card. Tusc. præf. concl. lib. 6. lit. P.*
conc. 76. 3. 8. Et hinc est, quod concessis Abbatii omnibus
 qui competit Episcopo & Ordinario, non conceduntur
 exiliis verbis quantumcumque generalibus, ea que sunt
 Ordinis Episcopalis, ut propt Ant. de Burrio *sapra ex n. 8.*
 qui plura ponit exempla, lequitur *Tusc. tom. 5. lit. N. conc.*
68. num. 8. & ea ratione per privilegium communicationis
 generaliter concessum non communicantur, rotunda exorbitantia,
 & qua ratió concedunt: Rota apud Tam-
 pos *post tract. de bore Abbat. dec. 89. 90. & 95.* & pluribus aliis
 decisionibus citatis in terminis idem *Tamb. tom. 1. dis-*
17. qu. 2. num. 6. & 7. quem omnino vide: nec se extendit
 ad ea que de facili concedi non solent, qualis est deroga-
 tio Tridentina, sicut in *Conf. l. 19. m. 9. in fine*.

Ea autem omnia tantò magis absque dubio procedunt, 336
 quatenus Tridentini decreta clausula in habent decreti irritan-
 tiam in *Bulla confirmationis ipsius à Pio IV. edita Rome*,
Anno 1563. 6. Kalend. Februario, incipiente: *Benedictus Deus:* & habetur *in fine Concilii*, & apud Cherub. *tomo 2. Conf. 83.* cuius effectus est, ut omnia ipsius decreta clau-
 sulam & decretum irritans habere censeantur, ut per res-
 quos sequitur D. Frater meus *loco superius citato num. 8. vers. Ex qua clausula*. Ex quo deducitur, quod exemplio
 contributiois pro Seminario, si consideretur respectu pri-
 vilegiorum ante ipsum, nihil operetur, cum annularia-
 fuit per decetum posterius inclusa privilegia exemptionis, 338
 immo exclusa; respectu vero modernorum, minus; cum
 etiam gratia facta fuerit Motu proprio, habeat vim an-
 nullativam: ut late differit omnino videndum D. Frater
 meus *ex num. 10.*

1 Tridentini, nisi de eo fia specifica mentio; præcipue
2 si privilegium reperiatur claustrum in corpore Juris, Coccin.
3 dec. 269. num. 2. & 3; & circa derogationem expressam ne-
4cessariam Tridentini in gratiis contra ipsum concessis, vi-
5 vendus cum innumeris Cenedo quest. C. an. 2. num. 27.
6 Exemplum est in casu presenti, Seminaria habent privile-
7 gia a Tridentino obligandi quocumque Regulares, Men-
8 dicantibus exceptis ad contribuendum pro eorum sustenta-
9 tione, Religiones aliquae sunt habentes Communicatio-
10 nem horum privilegiorum; necesse ergo est ut tales clau-
11 strulae in his gratiis Communicationis reperiatur; ut & Tri-
12 dentini decreto derogatum sit, cuius tanta est auctoritas
13 apud Ecclesiast., ut Concilii generalibus antiquis per
14 Claustrulas non obstantibus decretis cuiuscumque generalis Con-
15 cili*ii*, derogatum conseruat: fecus autem modernis ut Tri-
16 dentino: in ut specie notavit Moner. de Communi. ult. volum.
17 cap. 11. num. 249. & ratione individuum Tridentini deroga-
18 tionem necessariam esse docuit Gonzal. ad Reg. 8. Cancel-
19 l. glo. 6. num. 120. quidquid contrarium procedat in gratiis
20 manu Papa signatis, ex Trid. sess. 25. cap. 21. de re-
21 form. & pluribus DD. & Rota auctoritate probat Gar-
22 casias de benef. par. 4. cap. 5. numer. 30. & pluribus seqq. & in
23 puncto omnino videndum est Valenz. consil. 22. ex num. 50.
24 usque ad 54.

Nec obstat, gratias has concessas fuisse ab habente pore-
25 statem, idest à D. Papa: nam cum decretum fuerit Con-
ciliare, ipsius affecti Papam, donec specialiter fuerit ab
26 ipso derogatum, & annullatum decretum irritans, ut optimè pluri-
27 bus citatis confirmat Frater meus superius, na. 11. qui
28 pugnantes opiniones circa ligamina manus Papa concor-
29 dat, ita ligata censeantur, quotiescumque adeat claustrula,
30 etiam si per Nos, vel successores nostros contingit atten-
31 rati: fecis autem si adscit tantum claustrula, etiam si per Nos;
32 atque ita per hoc motivum idem judicium prosecutus fuit
33 idem Episcopus Frater meus in Pafor. Regul. p. 1. claus. 4. ex
34 n. 11. i*n. in f.* & p. 2. q. 1. ex n. 21.

Et hac ratione norandum est, hujusmodi declarationem
35 Pianam Confirmationis Concilii cum decreto irritante, ca-
dere supra omnia in eo contenta: unde non intrat disputatio
36 an Privilegia Regularium sine revocata à Tridentino
37 per particularia deicta: de qua Lezana suprada, ex num. 58.
38 docens, quod si ponitur in fine Sessionis cum revocatione,
39 comprehenditur: sicut minus, è contra. Quibus nec obstat
40 decretum sess. 25. cap. ult. in adversa sententia, ubi omnia
41 in superioribus decretis observari præcepit à Regularibus,
42 non obstantibus eorum omnibus, & singulorum privile-
43 giis illius Sessionis in particulari: & ita intelligendam est
44 Bullam Pii IV. pro oblatione eiusdem Concilii, cum sim-

31 Ex quibus infero, quod vel haec communicatio privilegiorum à Romanis Pontificibus fuit concessa ante Tridentinum decretum, vel postea: si antea, suffragari non valet, ex eo quod cum post Concilium emanaverit Pii V. declaratio exprimens que Religiones Mendicantium nomine comprehendantur, claram est privilegia habentes communicationis non comprehendendi ex defecta voluntatis, cum non addiderint ad hoc decretum.

Sed dices, jam in suis dominibus lectioni Grammatica, 342
& Conscientia casibus vacant, ergo contribuere non re-
nentur; cum enim ob id non sint exempla, sed tantum
impeniale habenda est ratio, de eo quod ante Concilium
fieri solebat pro falaris horum Lectionum, hoc tamquam
as alienum derribi debet; de cetero vero solvendum: ita
testimonias sacra Congregatione, Sellio & Barbo in Cob-
lenz ad Trid. sess. 23. cap. 18. nu. 28. & dec. Apostol. Collecti.
168 num.

lanius, quod non extendatur ad aliam, ex mente Pontificis concedentes, ratiocinatur Lezana d. cap. 1. num. 52. circa finem, & ex eadem ratione in termino Monialium, quas non participare privilegia Mendicantium, in Clem. 1. de Regulari. tener Barbol. de appell. utri. Iur. sign. appell. 147. num. 13. per tex. in l. 1. ff. ad Manic. lib. 1. Cod. de iure lib. 10. Si postea concessa fuerit hac communicatio, deregatio ex- 408*obstat illa generalis communicatio*, cuius virtute 345 uni pitorum Religioni concessa, omnibus sunt communia; ex pluribus congetis a Lezana d. cap. 1. num. 52. cum hoc non possit extendi ad Seminaria privilegiata, ex *probabilitate*, neque etiam ad privilegia que sunt in damnum Terti: ex Rota dec. 8. num. 6. proposita tractat. Tambar. tom. 3. idem Tambar. de iure Abbatis. tom. 1. disp. 2. 25. quae s. vidi Garciam in

*polit. Regul. tom. i. tract. 8. defin. 4. num. 7. & 8. ubi lansimne
materiam Communicationis privilegiorum petractat per
totum illud Caput. Præterquam quod generali privilegii
exemptionis five communicationis non includit ea , que
jure speciali exceptuantur , & ex privilegio competunt ;
prout in privilegio percipiendi fructus alijcujus Canonica-
lum non extenduntur in Canonicauitate illius qui ex pri-
debet ut minus laetad : idem Frater meus Frances in d. Pa-
fior. interno. par. 3. votio 10. num. 37. qui optimè notat votio
11. ex num. 37. quod licet privilegium in valde simili ma-
teria, tamen præcepit unius sit favorable, respectu tamen edu-
cationis puerorum filiorum miserabiliter personam est
valde odiosum, atque ideo limandatum : quem omnino vi-
de numeris pag. 3. & ante此 dixerat Gonzal. a. §. 6.*

tus, quod non extenditur in Canoniciis illius qui ex privilegio percipit fructus, notariorum plures apud Card. Tusc. d. 100. s. lit. N, conc. 68. num. 37. & hac ratione Canonicus ab sensu ad aquitatem praesentibus non percipit distributiones quotidianas, Tusc. num. 41. ita ferè in terminis declarata in Rota in Bononiensi. Exemptionis 25. Maii 1628. apud Tambur. de Iure Abbat. tom. 1. disp. 17. queſt. 3. num. 4. & 6. ibi: non obstat decisio allegata in Valentina Decimaru[m] 28. Novemb. 1603. coram Illustrissimo Lancelloto: ibi enim de exemptione tractabatur à solutione Decimaru[m], que tamquam exhortationis à Iure communis, sub generalitate verborum comprehendi non valebat. Quod fecis accidit in causa nostra.

Supradicta autem doctrina, prater rationes allatas, suadetur etiam ex fundamento ejusdem Lezana docentis, impossibile esse credere privilegia uni Monasterio concessa ratione paupertatis, extendi ad aliud divitis affluens seu opulentum; ut exemplo concessionis Pii IV. Gratibus 5. Hieronymi probat: si ergo ex Barb. d. Collect. decr. Apost. 48. Mendicantes privilegia participant, prater Canonico Regularibus Lateranensis, & S. Crucis Conimbricensis, sancti Salvatoris Bononiensis, S. Georgii in Alega, Monachos Cassinensis, Camaldulenses, Cistercienses, Congregationis S. Bernardi in Italia, item Reformatos Congregationis B. Marie Fausti, Celestinos, Silvestrenos, Montis Virginis, S. Basili, Carthusianos, Sancti Spiritus in Saxonia, Sancti Hieronymi Hispaniarum, item Congregationis B. Petri de Pisis, item de Fusculis, Cruciferos, Sandiflora Trinitatis, Discalceatos militiae Iesu Christi, Reformatos in Portugalia, Theatinos, Somachini, Minores, Ministrantes infirmis, quos Hispani Agoniantes appellantur, & denique Scholae pie; quis crederi possunt Quantum tam sanctum & laudabile opus Seminariorum, aled attenuate voluisse per tantorum exemptionem, cum praecipue ratio exemptionis mendicetas fuerit, quæ ex prima sua institutione, & ex eo quod videtur & alimento eleemosynis comparabant, & idem Mendicantes sunt vocati, Gleb. in cap. ex eo, vers. Mendicantes, de ex. 47. ss. Pradal. in m. 6. & in cap. quorundam, vers. Mendicantes, de elect. in m. 6. Lezana d. c. i. n. cuius ratio hodie deficit ex privilegiis non solum bona communia, Franciscanis diemur metas disputations, in ipsius capitulo Propositum in dispositionem legamus: ubi postquam obligationem contribuendi Regularibus imposuit, simul cum omnibus aliis ibi expressis, peregris ad exercitacionem contra tenentes, ita precipit: *Ad hanc autem portionem solvendam beneficiorum, dignitatum, personatum, & onerium & singularium supra commemoratorum possefiores, non modo pro se, sed pro pensionibus, quas aliis pro sanctis dictis fratribus solverent, retinendo tamen prorata quidquid pro dictis pensionibus illis erit solvendum, ab Episcopo loci per censuras Ecclesiasticas ac alia iuris remedia compellantur; etiam vocato ad hoc, si videbitur, auxilio brachii secularis; quibusquis quoad omnia, & singula sopravita, privilegiis, exemptionibus, etiamque pecunialiter derogationem requirent, conjecturare etiam immemorabilis, quavis applicatione & allegatione que exercitoprem impedit, non obstantibus. Ex quibus patet intercedere Episcopos difficile non videire his hanc facultatem attribuere. Ordinatus: si enim Capitulo Ecclesie Cathedralis, Clerici omnibus Episcopatus, Regularibus, & Exemptis (Mendicantibus exceptis) obligationem contribuendi pro Seminario imposuit, & poiteca facultatem attribuit pro omnibus, & singulari supra commemoratoris compellente per Censuras, exemptionibus non obstantibus, vana est disputatio: cum circa istam contributionem tam clare subjiciatur Episcopo, quam circa contenta in aliis in quibus ab ipsius iuridictione existunt: praesertim cum hoc item in casu particulari, velicet in Regularibus circa administrationem Sacramentorum ex Gregorio XV. Constitutione agnoscit.*

ex privilegiis pontificis constituta, & non exceptis, de quo latè Lezana tom. 1. c. 6. num. 5. & supra nos p. 2. picipue cum supradictis juregenti sunt omnes & hugo la persona in beneficiis. S. Joannis Jerosolymitani quoniam dolerit existentes, quarum oblitus fuit Barbæ, cum tamen horum exemplum primò posuerit ex Conf. Greg. XIII. in Pastor. alleg. 78. num. 22. qui licet exempli sint a contributione pro aliendo Seminario, tamen si habent beneficia alterius Ordinis seu qualitatibus, contribuere tenentur ex declaratione Sanctæ Congregationis, quam referit Bellarm. in declaratione ad nostrum tex. ver. item milites jerusalemitani: ergo si jam sufficent exempli sicut aceter, fructu priviliegiorum supradicta modificatione posita; cum porus ex hoc privilegio per eos conditionis fierent, cum hic declarare quod in dubio per alius remanebat.

Supradictis accedit privilegia hæc esse contra ius compunere, cum Tridentinum tamquam Concilium generale ius faciat, de quo plura vide apud Fratrem meum Episcopum Barbasteensem in suo *Pastorali interno*, trac. 4, q. 2, num. 7, atque idem favorabilis est omnisi dispository quæ ad Ius commune reducit; præcipue si tendant ad utilitatem Ecclesiæ, veluti in nostro casu, etiam si exinde aliquod præjudicium consequatur: atque idem licet quoad Religiosos reductio hæc odiose conseruat, bonum commune tamquam pars potentior prævalere debet: ut latè ad propositum omnia concingerit Gonzalez ad Regu. 8. Cancell. §. 6. proximali, per totum: præterquam quod ex emploio virtute privilegi communicationis exorbitans est à Jure, & intelligi recipit potestate.

Huc argumentationi respondet Cespedes d. cap. 18. dub. 274. num. 7, quod cum alio modo possit explicari iurisdictione Episcoporum in Regularibus per alias prenas & Juris remedia, non subiiciuntur quoad Censuras. Ar hoc, salva pace, non satisfaciunt: nam ratioc. tex. in d. cap. Præterea, eas est: quæcum eo quod casu sibi committitur super omnibus quæ ad causam ipsam spectare no[n]curunt, plenaria[rum] recipit potestatem: ergo si limitaretur quoad Censuras, plenariam non recipere potestatur, cum non major ratio cur uno modo quam alio procedere possit Ordinarium. Et haec ratione plenum dominium dicunt cui usus factus colaberat: l. 4. ff. de alia legat. pleno Jure nostrum esse accipimus cuiusvis solum

locus, tempus, & occasio serent, ex visitantiu[m] prudenter ad fidelium fructum constitueret; qua omnia docet ac determinat Trident. *sess. 24. de reform. cap. 3.* renovando dispositionem text. in c. 1. s. *fane*, de Confess. c. unico. 3. 5. *diss. Fulc. de visit.* lib. 1. cap. 4. num. 2. 2. & lib. 2. cap. 7. num. 1.

284 In hac aurem visitatione discolors, & incorrigibiles, ac malorum morum feminantes scriberi puniri praecepit Concilium, etiam si opus fuerit eos expellendo, omnia denique que ad institutum sp[ec]tante procurando: quia omnia docuit Fucus d. lib. 1. cap. 6. num. 1. 5. & 16. summo ergo Visitatores procurare debent hanc morum correctionem pluquam omnium temporum rerum argumentum: de quibus Anacletus Papa Epist. 3. relatus in c. sepe. 6. qu. 1. ibi, dixit: *qui Doltorum vitam more[rum] corruptum, his qui substantias aliorum predicatorie diripiunt: ipsi enim ea que extra nos, licet nostra sint auferunt; nostris autem detractionis & morum corruptoris nostrorum, sive qui adversus nos armantur, proprie[n]t[er]is ipsos diripiunt:* & ideo iuste infames sunt, & merito ab Ecclesia exteriores sunt. Hinc enim dicitur pejus esse persuaderi, quam facere: 1. i. *per persuadere*, ff. de servo corrupto: 1. ut tantum, ff. edem. Levissima enim castigatione painendi sunt qui peccat mali exemplo inducti; gravissima vero qui alias ad peccandum inducent; c. tanta, 86. *diss.* Societas enim concordiam motum requirit, c. quod dicit, 4. dissim. hinc enim elegantissime D. Ambros. *ad c. 5. Luce, non turbatur*, 2. 4. qu. 1. in hac verba prouipisci: *Non turbatur navis que Petrus habet, turbatur illa que Iudas habet:* & si multa illici disciplinaris merita navigabant, tamen eam adhuc perfida preditoris agitabat. In utraque Petrus: sed qui suis meritis turbatur alienis. Caveamus perfidiam, caveamus profidorem; ne per unum flaudemus plurimi. Hinc etiam idem Amb. *serm. 2. relatus in Cor. turbatur, 1. qu. 4.* ita it: *Turbatur navis Petri in qua erat Iudas, quia qui suis meritis erat turbus, turbatur alienis:* ideo enim societatem malorum declinare debemus, ne ex uno peccatore populus universus polluantur: & scut ex una ove morbida universus greci inficiunt, sic unicunq[ue] scelus aliquo committente plebs universa polluitur: de quo est bonus text. in c. fed illud, 45. *diss. ratione* reddente S. Hieron. in epist. ad Gal. cap. 5. & refutetur in c. resecande, 24. quæst. 1. his verbis: *Rescende sunt patria carnes, & scabia ovis à caulis repellenda, ne tota domus, massa, corpus, & pecora, ardant, corrumpantur, patriscent, incureant.* *Arius in Alexandria una scintilla fuit; sed quia non statim oppressa est, totum orbem eius flamma populata est,* difficile est incorruptum permanere, cum qui corrupto sociatur: *cap. quisquis vel quod potest, 23. qu. 4.* nec societas haec fieri debet, etiam supposita permanentia secura in bono; quomodo intelligendus est text. in cap. non est culpandus, 23. qu. 1. dum dicit, bonus qui in bonitate permanet, non polluit si malo sociatur. Qualis erat Osee Prophetæ, quando duxit in uxorem meretricem; *tunc enim bonus non polluit, si societur malo, sed quia malus est in bonum veritor, si bona exempla setetur: ut ubi notatur.* Sed 293 quis est hic, & laudabimus eum? Exempla enim multum provocant, inclinat, & eventur animos nostros, *cap. qui bona, 17. qu. 1.* Cùm igitur Seminaristi pueri teneri in virtute & exitate sint, causimè in Societatis quibus mores 294 illo tempore alitum agendum est; ipso sancto Petro totius Ordinis Episcopalis Capite, & fidei petra firmissima à Christo electa, exemplum dante, *Act. 5. 28.* ubi ait: *principio de precipiis vobis:* & quid illo prolixo sermoni præcepit? *Salvamini agenerationem ista prava.* Unde comes ille indi- 295 viitus ejusdem Apostoli, & in passione socius, qui totum mundum sua illuminavit doctrina S. Paulus, authoritate *Iaiae 4. dixit, Recedit, recedite, exite inde, pollutum nolite tangere, exite de medio eius: ubi vitandam diligenter socie- tatem malorum tamquam pestem monet; hoc ratione, Iudei qui præcepit Dei neglecto *Exod. 23. 32.* commixti sunt inter gentes, didicerunt opera eorum, & servierunt sculptilis eorum, & facti sunt illis in scandalum, *P. psalm. 105.* Ideo enim Ioseph de Putifat triumphavit, *Gene. 39. 12.* quia ut ait D. Ambros. cap. 5. *contraria impurissima manus, & contagione impurissima pestilenta contaminatum pal-**

lum dimisit. Ideo etiam Tobias 1. 5. & seq. in Captivitate positus viam veritatis non deseruit; *quia cum irent omnes ad vitulos aureos, hic solus fugiebat confortia gentium.* Quod præcipue initio conversionis, vel exattu fervandum est; 295 nam ut ait D. Bern. *serm. 4. in Cant. Incredibili & subversori sunt tecum, vide quomodo caue ambules inter spinas: in terra sunt in aere sunt, in carne tua sunt, versari in his, & minime ledii divinae potentie eis;* & non virtus tua: unde S. Augustinus lib. 2. *Confess. cap. 3. & 9.* valde deplorat vita tua juvenis, in qua contagione malorum prolapsus fuit: matris tamen sue monitis eruptus, concludit *caput novum dicenti: Homini inimica anima sit! cum dicitur, eamus, faciamus, & per nos esse impudentem:* vide Lorinum in *Acta Ap[osto]l. c. 2. v[er]o. 40.*

Sed nihilominus aliquando malostolerare oportet; de 296 quo adest exemplum in *cap. Suggeritum, cum seqq. 7. qu. 1.* cuius doctrinam comprobat S. August. lib. 2. contra ep[iscop]i. *Paro. cap. 1.* relatus in d. cap. *Quisquis, 23. quæst. 4.* per hec verba: *Quisquis vel quod potest argendo corrigit, vel quod corrigere non potest, salvo pacis vinculo excludit; vel quod salvo pacis vinculo excludere non potest, equitate improbat, firmate supportat: hic est pacificus.* & ab is malostoleratio de quo scriptura dicit: *va hi qui dicunt quod nequam est bonum, & quod bonus est nequam, & reliqua omnino liber, prorsus fecundus, penitus alienus.* Tunc enim tolerandi & afficiandi sunt, 297 quando de ipsorum correctione non desperatur, c. 1. 23. 49. exemplo Christi Domini, qui cùm sit summus bonus, malum Judam toleravit, de quo est text. in *cap. Tu bonis, 23. qu. 4.* Vel quorū peccata manifesta non sunt, ne forte era- 298 dicando zianianam, eradicator & triticum: *cap. Nolite, cap. Multi, 11. quæst. 3.* vel quando ex ipsorum turbatione pax generalis concutitur, *cap. Tolerandi, cap. Quid ergo, cap. Quisquis, 23. qu. 4.* Nec enim talis esse debet zelus in Episcopo, vel Rectori, ut omnia eradicare, & funditus everteat velit: nam qui malum non tolerat, dum potest, 299 contra se testimonium perhibet, quod bonus non est: *cap. Hac autem vita, 23. qu. 4.* sc̄pē enim malos tolerate oportet, ut ipsi Christi lucifert: *exemplo ipsius, de quo est bonus text. in d. cap. Suggeritum, cum seqq. 7. quæst. 1.* ergo recte S. Concilium malos corrigi, aliquando verò ex pelli jubet.

Jan ergo ad sustentationem Seminarii progettatur S. Syndodus, tribuen formam, in qua, ultra ea que ad alendos pueros in aliquibus Ecclesiis & locis sunt depurata, quæ ipso Seminarii applicatur, tam pro fabrica ipsius, quam pro mercede Preceptorum, & sustentatione puerorum, & ministeriorum solvenda, Episcopus cum dictis duobus de Capitulo Adjunctis, & duobus aliis de Clero Civitatis, ex 300 fructibus mensis Episcopalis & Capituli, quarumcumque item Dignitatum, Patronatum, Officiorum, Præbendarum, Portionum, Abbatiarum & Prioratarum cuiuscumque Ordinis, etiam Regularis; aut qualitatibus, vel conditionis fuerint, & Hospitalium, quæ dantur in titulum, vel administrationem, iuxta constitutionem Concilii Viennensis, quæ incipit: *Quia contingit, & aliorum beneficiorum quorūcumque, etiam Regularium, etiam Juris Patronatus cuiuscumque fuerint, etiam si exempta, etiam si nullius Diocesis, vel alius Ecclesiis, Monasteriis & Hospitalibus, & aliis quibusvis locis p[ro]is, etiam exemptus annexa, & ex fabricis Ecclesiis, & aliorum locorum, etiam quibusvis quicunque alii Ecclesiasticis redditibus seu proventibus, etiam aliorum Collegiorum, in quibus Seminaria discentium, vel docentium ad communem Ecclesiam bonum actu non habuerint, hæc exempla esse voluit, præterquam ratione reddituum qui superflui efficit ultra convenientem ipsorum Seminariorum sustentationem; seu Corporum, vel Confraternitatum, quæ in nonnullis locis Schole appellantur, & omnium Monasteriorum, non tamen Mendicantium; etiam ex Decimis quacumque ratione ad latos*

laicos; ex quibus subsidia Ecclesiastica solvi solent, & Milites cuiuscumque Militia aut Ordinis pertinentibus, Fratribus S. Joannis Ieronimitanis dimicatax exceptis, partem aliquam vel portionem detrahent, & eam portionem sic detractam, nec non beneficia unita applicabunt: quād etiam portionem etiam Pensionari solvere coguntur per Episcopum mediis cursuris, & alii iuriis remedii, etiam in vocato auxilio brachii secularis; de quo vide Squillante de obligat. & privil. Episcop. 1. p. 1. o. 1. n. 2.

304 Ex dictis de facili colligunt utilitas hujus sancti Instituti, quandoquidem ut latè probavimus in cap. 13. de repartitione Ecclesiastarum Cathedralium, tantum contribuere tenentur interesse habentes, ordine servato, ita primum Episcopus & Capitulum: Deinde catenæ inferuentes Ecclesiæ: Tertio omnes Clerici civitatis: Quartio, Diaconis: Ultimo laici contribuere pro fabrica tenentur. At vero in Seminarii omnes aquæ & uno tempore, ut ex differentia ponderetur utilitas, quia cum communis sit & omnes tangat, ab omnibus succurrerit: vulgata l. per fundum 1. ff. de servis, rufic. l. recuper. ff. commun. predi- 305 cior, c. quod omnes, de reg. Iuris in 6. Idque confirmatur ex declaratione ipsius Regule, quæ maximè procedit quanto plures tanguntur ut singuli, l. per fundum, ff. de servis, rufic. predi- 1. 2. ff. aquaductus, ff. codem, l. fin. C. de au- 306 tor. prefat. Ad omnes ergo hæc utilitas spectare dignoscitur, cum maxime conveniat Viris literatis affluere Rempublicam & Ecclesiæ; ad egenos quia eorum filii ibi suscitentur, instruuntur, aluntur & educantur; Ad divites, quia mercede soluta, ipsorum filii in omni scientia & virtute nutriuntur. Ideo circa contributionem Exem- 307 porum, secluso privilegio, adest *Adrien. seu Nullius Iurisdictionis, 28. Maii 1612. coram Valdo*, apud Tam- 308 bur, post tract. de hore Abbat. dec. 65. num. 5. confirmata in Nullius seu Squillacen. jurisdictionis 4. *Marii 1616. coram Martino Andrea,* apud eundem dec. 69. num. 26. Atque 309 id est hujus rei explicacionem generalis Regula constituenda est, à contributione Seminariorum nullos esse exemptiones, nisi qui à Concilio nominati excipiuntur, Barbo. *ap. Collect. 668. num. 1.* Quia de causa Eminentissimi 310 Congregationis ab ipsius facta 11. *Ianuarii 1601.* tenet Barb. in Collect. ad Conc. n. 17. & DD. communiter: atque id est omnia beneficia intra Diocesis consistente, h[ab]et 311 beatu bona in aliena Diocesi contribuere tenentur; ex declaratione Congregationis; Barb. in Collect. ad nostrum tex. numer. 21.

312 Verum teneri contribuere Episcopum priuimum, ut ad sui exemplum catenæ contribuant, tenet Rota decif. 361. num. 7. p. 2. recen. tenet etiam cum pluribus Barb. in *Postor. alleg. 77. num. 2.* Squillante de obligat. & privil. Episcop. 1. par. cap. 10. in prim. Et ita declarat S. Congregationem, referat Bellaria. in declarat. ad nostrum tex. vers. fin. de catenæ 313 autem pars est obligatio, ita ut oportet sit qualiter in hac materia Commentarii: cum certi iuri sit, ex eo solum quod hi admittuntur in Seminario, debentur expense ad dispendium, & Seminarium tenentur supradictæ necessariæ ad hoc ut possint vacare studiis, emendo libros, con- 314 ductendo Magistrum, subministrando pecuniam requi- 315 tam ad imprimendas Thesef publicè defendendas, & alia his similia; ut in Religiis optimè docer Pelliz. in *Manual. Reg. tom. 1. tract. 3. de profesi. Relig. c. 6. de obligat. Relig. f. 1. num. 31.* Tamen ut omnia hæc clarissim elucescant, aliquæ se offe- 316 rent disputanda questiones. Prima est qui contrarie teneantur, & qui excusentur: Ita si S. Synodo nominati sunt, ita ut lectione sufficiat: verum quia inter eos, Regulares nominantur, videndum est qui nomine eorum excusentur, ut ex exceptione pateat qui teneantur. Excipiunt ergo Mendicantes, quorum nomine quicunque Regulares veniant intelligendi: explicavit Pius V. per tex. in cap. Religion. m. s. fane, de Relig. domib. in 6. in Conf. que incipit, *Romanus Pontifex*, edita anno 1567. die prima Octobris, quæ est, 44. in ordine in Bellario Seraphini, & illam referat ad literam Piaficius in praxi de Vist. Regular. c. 1. num. 31.

Ergo Regulares ex privilegio post Concilium Tridentini 322 decretam te tuentes, claret exemptionem probare tene- 323 ntur: quia ratione singula ab eis ponderata expendere oportet. Ad cuius intelligentiam, supponendum est, eos privilegiari si tanquam Mendicantes censeantur, quo sit

Decima Papali, ex declaratione Congregationis datur, p[ro]c[essu] declarat[us] refert Moneta d. 9. num. 2. Bel-latum, in Declar. vesp. Item Episcopu[m] non potest. Et idem declaravit Rota apud Barbo, in Pafor. d. alleg. 77. n. 27, atque ied[em] flante varietate seu discordia in taxacione, fieri debet, ita ut non excedat diuidim[en]t decimam secundum antiquam solutionem; & si quid amplius solutum, fuerit, vel restituatur, vel compensetur, quando in necessarium non fuerit conversum: quae omnia ex redditio[n]e computorum patebunt ut notavit F[ab]r. de V[er]si, lib. 1. c. 413. 16. num. 8. Taxa autem antiqua ea est intelligenda, que ante in uita fuit; antequam alia novissima in uita fuerit; ex declaratione Congregationis, omnia supradicta decident, refolvit Garcias de benef. 12. p. cap. 2. num. 107. & 414. & ut licet exigi posse, debet in libris Decimatum apponi portio Taxa ex declaratione S. Congregationis apud Bellarm. in nobis tex. ver. Item sin libris: ubi in vers. Item si Papa, declarat Taxam à Papa antiquitus factam pro Seminario non posse Episcopum augere. Sed his non obstantibus Clemens VIII. concessit Ordinariis facultatem posse taxare plusquam mediaterat Decime, non obstante Bulla Pii: ut refer decimus à S. Congregatione Bellarm. in declarationibus ad nostrum tex. ver. penultima. Ita enim fieri debet, ut remanente Beneficiatis Congrua, aliqua moderata portio ob bonum commune derahatur, que Taxa imponi potest ab Episcopo pro fabrica & instauracione domus Seminariorum, licet iuvenes nondum sint introducti: Bellarm. in declar. ad Conc. in nobis tex.

17 Ad hanc verò contributionem executivè procedere potest, nulla appellatione obstante, per Centuras, & alias remedia, que effectum non habent suspensivum, Barbo, in Collect. ad nostrum tex. num. 51. & d. Collect. 618. num. 4. Ad quam erant Regulates, privilegii Mendicantium gaudentes, post factam unionem tenentur, ante ipsius effectuationem; ex Sellio resolvit Barbo ad nostrum tex. num. 40.

18 Quomodo verò facienda sit? Dic breviter quod anticipat de quadrimestri in quadrimestrem, ut ex decreto S. Congregationis obseruat Barb. decis. Apostol. collect. 618. num. 2. tamen id quod ex negligencia, seu alias ab antecessore exactum non fuerit, successor in beneficio solvere non tenetur; ut ex declaratione Congregationis refert Bellarm. in declarat. ad nostr. tex. ver. Item Episcopus. Sed tandem ante erectionem Seminariorum nisi non posse dixit idem Bellarm. obser. doctrine ad nostrum tex. ver. Congregatio censuit quod taxatio.

19 Verum quia omnibus modis S. Tridentina Synodus huic tam sando operi provideat desideravit, contributionem tantum durare voluit, quantum alias Seminariorum non fuerit prospectum per beneficiorum uniones: quibus ad esse produc[t]is, tanta summa ex contributione, quantam redditus illorum beneficiorum unitorum capit, derahui debet diminuendi debet; ut declaratione S. memorie Clemente VIII. observat Garcias d[icit]. 12. p. 6. num. 107. ubi addit, quod Episcopo renente praeditum detrahatur seu diminuere, summanum, compelli omnino debet.

20 Hase ergo uniones posse facere Episcopum pro aliendo Seminarium dubitate non licet, cum in nostro decreto Concilii ea fuerit ipsi facultas attributa. Et quidem ut unio fieri possit, Seminarium debet esse actu erectum, Magistris felicier & Scholaribus in ea actu existentibus; ut p[ro]p[ter]e declarav[it] S. Congregatio, ex pluribus adductis à Ricco in praxi, verbo Seminarium, refol. 415. num. 3. u[er]o in finem, Squillante d. cap. 10. Garcia de benef. p. 12. cap. 2. n. 193, cum pluribus feq. ubi plures Rota decisiones, & declarationes S. Congregationis enumerantur: quis sequitur fuit eadem Rota coram Coccino dec. statim citanda, Lotr. de re be-nef. lib. 1. cap. 29. num. 51. u[er]o in finem, Barbo in Pafor. d. alleg. 77. num. 27. & Collect. 62. Apostol. dec. num. 5. Daniel de Nobilibus d. disip. 3. num. 3. Posth[er]ius obser. 51. num. 4. Rota decis. 361. num. 3. p. 3. in recent. Farin. qui ponit etiam secundum requirementum num. fin. hoc est quodam affiramat contributionis ab Episcopo faciendum de omnibus beneficiis tam Cathedralis Ecclesiae quam inferiorum,

quam Dismembrationem appellat: de quo etiam Lotter. d. 9. 29. num. 61. qui num. 60. notavit instare etiam debere necessitate pro aliamento ut uno valeat; de quo infra: Se-minarium enim parties non faciunt, nec muti, sed Scholarates: Mohed. dec. 1. num. 5. de foro compet. Gonz. ad Regul. 3. Cancell. gl[ori]f. 5. §. 7. in 73. Riccius in praxi, verb. Semina-rium, refol. 417. num. 8. Daniel de Nobilibus d. disip. 38. num. 15. & seqq. usque in finem, omnino videndus, & in terminis est optima decisio Rota 361. n. 5. par. 3. in rec. Farin. Sufficiet tamen erethio, licet fabrica non fuerit absoluta, dummodo Scholarate & Magistri in domo habitent, etiam condic-titia; ut ex mente Congregationis tener Riccius dicit. refol. 415. num. 15. de quibus vide quod infra num. 61. diximus. Et his rationibus hanc sequitur sententiam Rota in Adia-cen. beneficii 15. Aprilis 1622. coram Coccino, cuius verba ad iterum ponit Barb. in Pafor. alleg. 77. num. 25. admissa opinione Garcia de benef. supra; & contraaria rejecta, quam tenuerit etiam Gonzalez. ad Reg. 8. Cancell. gl[ori]f. 5. §. 7. num. 68. & 75. Gratian. discept. 278. n. 39. cum feq. & 358. n. 1. Bel-tramini, in addit. ad dec. 2. 58. Ludov. 10. latius omnibus Riccius in praxi fori Eccles. verbo Seminarium, refol. 427. ex num. 8. qui omnes limitane predicatorum resolutionem in Seminario incepito, dummodo fumus suspicione fraudis non adit; quam etiam reprobat Lotr. supra, num. 47. Daniel de Nobilibus supra, num. 14. Posth[er]ius obser. 151. ex num. 4. ubi docet sufficere eius in via ad erectionem & perfec-tionem, & quo fieri actualiter capta posse: Ludovi[s] decis. 258. num. 7. ubi Addino num. 10. Cuius resolutionis ex eis ratio: Nam licet verum sit quod potest aliquid disponi ad favorem futuri Collegii vel Ecclesie, ex latè con-geulis à Gonzalez. ex num. 68. quem sequitur eti[us] Gratian. d. discept. 358. per totam; tamen ad favorem futuri Semina-rii per viam unionis disponi non potest ratione impossibili-tatis ex ipsa unione procedentis, cuius natura est ut fiat per acculum unius ad aliud, sicut per coniunctionem, que impossibilis est deficiente subiecto cui unio fieri possit: ex vulgari Regula docente, non entis nulla est illa qualitates: de qua in l. Eius qui in provincia, ff. sicer. p[ro]l. 1. Si seru[m] 4. §. 1. ff. de act. empt. cum aliis: ut optime ratiocinatur Lotter. d. q. 29. num. 47. Qibus addenda est optima doctrina ad propinquum docens, privilegium non dari rei non habet; ex Pacian. conf. 1. numer. 60. dixi si trah. unice Cathedratissimis Cesaraugustana in Ecclesia S. Salvatoris, cap. 11. num. 6.

Ex qua ratione de facili responderetur ad plura, que pro contraria parte adduci poterant: quibus jungenda est optima decisio, quam in proprio nequaquam ponderantur DD. contraria sententia, in Cracovien. iuris legendi 30. Martii 1629. coram Queipo[di] apud Posth[er]ius post tractat. de Manu. dec. 32. ubi postquam num. 11. multa de vices-436- trato doctrine & Magistrorum Religionis Dominicanae, & Societatis Iesu resultu, tandem num. 35. docet privilegia 437 Societatis legendi comprehendere futura Collegia, ex l. Si servitus. ff. de servis. urban. ibi: & humans est verbogenera-438- li omne lumen significari, sive quod in presenti, sive quod post tempus conventionis contingere. Ex quo num. seq. priuilegia ad res futuras trahi concludit. At hoc non officit: ex quo enim jam erat Societas fundata, & privilegium ipsi con-ceditur, mirum non est si ad futura scandicanda Collegia 439 extendatur: at verò in nostro casu, licet privilegium uniuersi Episcopii fuerit attributum in favorem Seminariorum; tamen cum uniuersus non pendeat ab alio, nec ratione habeat unitatis cum capite, eo modo quo Collegia particularia cum Corpore Societatis, mirum non est si futuro Seminario uniuersi non possint beneficiis ex defectu subje-cti: cum tamen in alto casu, privilegia ad futura fundan-da Collegia extenderantur.

Ex his recte deducitur, male Gonzalez ad Regul. 8. Can-cell. d. gl[ori]f. 5. §. 7. ex numer. 67. & supra recentios, post-quam nostram sequuntur sententiam, limitare praeditum conclusionem num. 75. quando aliquis adesse fumus malitia, vel suspicio fraudis in unione Seminariorum facienda; prout reperiebat in Gienn. & in Concen. suppone-batur, licet non probaretur: ut porro Valenz. d. cons.

2. num. 41. quandoquidem limitatio non tollit defectum, materia super qua cadat unio, & cui possit fieri acceleratio.

Secundò deducitur, malè Lotter. d. qu. 39. num. 47. dilexisse Gonzalez fundamenta non artificis rationem premisit conclusionis; cum omnia ea, in modo plura alia congescit et concordantia, que apud ipsum videri possunt: sed male ex eis Gonzalez ipse deduxit limitationem, cum in ea quæ militet ratio impediendi unionem. Unde à nostra opinione recedendum non esse proper auditoriatem Declarationum, & S. R. decisionum notarunt Barb. Lotter. & Garcias citati, quantum tanta est auditoria, ut quocumque de eis appareret, Rota nunquam decretorum nullitatis inquirat, sed reverenter ea recipit & sequitur: ex Seraphino decisi. 1433, in fine, Merlinus dec. 523. n. 2. & 3. & aliis citatis Addit. ad Buratum dec. 479. lit. B. & novissimam in Cœfarsugiana fundationis Conventus 18. Maii 1657. rem Belvaliqua.

Nec item ratio Beltramini in *Additione ad decisi. 258. Lut. nov. num. 10.* quicquid juvat, dum dicit; quod dum Seminarium erigitur, uniones fieri debent pro alimentis scholiarum, quia necesse est quod dum introducuntur ad hujusmodi altitudo jam parate: nam ut dicit Bart. conf. 58. num. 1. lib. 2. statim quod sunt producita, exigunt item vivant, & est Corpus quod nascitur cum dentibus, & statim querit cibum. Cui fundacilium faciliter respondet: & priu' nam in Seminario certus non prescribitur numerus puerorum, sed juxta facultates, que cum non tantum in beneficiorum unionibus, verum etiam in Decima, & in contributione omnium Beneficiatorum, consistat, incipiendo ab Episcopo & Ecclesia Cathedrali; & in applicatione Magisterii Grammatica, quod forte annis erat; statim ac in esse producitur, numerus sufficiens introductus, unde vivere possit haber, & inventi cibum: Unionibus vero subflequentibus suo tempore faciendis, numerus augebitur secundum qualitatem rei familiaris. Atq' autem Seminarium erectum esse debet, ut uniones vere factas Seminario desidia Episcopi fabricam per longum tempus non prosequentur, ne absolventes reddat nullas; ita ut vacantia beneficia in membris Apostolicis liberè impariet & conferi possint, ut ex Rota & declaratione S. Congregationis obseruat Garcias dilt. c. 2. num. 194. & seqq. Unum tamen monere volo Dominos Episcopos, quod in unionibus beneficiorum Seminariis faciendis, opiniones probabiles Gonzal. Gratiæ. & Beltram. non sequuntur: Nam hoc quod in foro conscientia fecuros illos reddere poterat, Seminariorum erit destructio; non enim dicit qui talia impetrabat beneficia, & in prosecutione, Caufas expensas maximas sustinuisse, itaque succumbent, quia Domini Iudices, maxime Sacra Rota, non secundum opiniones probabiles Dominorum Episcoporum jugicabant, & ita olem & operam perdent. Hac tamen Regula una habet limitationem, ut futuro Seminario fieri possit per Papam unio, ex sua suprema potestate, ut optimo notavit Beltram. dilt. num. 10. quod nullam habet duitationem, cum ex eo quod omnia à Pontificis pendent voluntate in beneficialibus, nihil obstatere potest, nec defectus subjecti, quia suppleretur ab ipsa uenientis potestate.

Unio autem talis in hoc casu favorabilis est, cum censeatur facta ratione pie & favorabilis causa: Gonzalez d. gl. 5. §. 7. num. 103, ex Cœfare de Graffis decisi. 1. num. 3. de rebus Ecclesi. latè Valenz. d. conf. 22. numer. 41. ex quo deducitur non revocari has uniones per Regulam Cancelleria Unionum, que non revocat uniones factas in executionem Sacri Concilii Trid. præcipue si ex causa necessaria fuerint, ut in praefatis Rota apud Ludov. dec. 419. num. 3, ubi Beltram. latè ex num. 6. & pluribus rationibus probat Valenz. d. conf. 22. ex n. 44. cum pluribus seqq. præcipue ex n. 54.

Secundo deducitur hic non applicati Regulam docentes uniones esse Ecclesiæ damnatae de qua Peña dec. 1020. n. 16. secundum Lundin. Impres. cum in hac materia favorabiles esse probaverimus ex Valenz. d. conf. 22. n. 41.

Sequitur præterea ex supradicta resolutione, nec ab Episcopo facta unio pro Seminario futuro, cuius virtus capta sicut potest, dari ipsi Seminario manutinentem, eo non præexistente, ex eadem ratione resolutio- nis; cum Prator non tuetur posse ostensionem ejus qui ob falsum causam eam appetebit, quoniam lex illam nullam existimat: 1. i. verba: *ne vos fiat ei*: nec autoritas Episcopi tradentis posse ostensionem quidquam juvat, ex Bald. conf. 13. 5. num. 2. lib. 3. Lotter. dilt. q. 29. num. 51. quidquid contrarium procedat quanto non nomine Seminarii, sed potius Oeconomorum ipsius caperetur; quia tunc conflat de voluntate possidenti cum subiecto, ex Rota in d. *Addi- cion. benef. 15. Aprilis 1622.* quam refert Barbos. in *Pastor. d. alleg. 77. num. 26.* ubi latè. Cujus opinionem sequuntur fuit Lote. num. 52. quare exceptio resipientis deficientiam subiecti impedit manutentionem in primo casu; in secundo vero excipitur de nullitate, ratione Seminarii non eredit, quia remittitur ad peritorium, interim tamen manutentio ne concepsa; vide latius Lotter. ex num. 52. usque in finem. Posth. de manu. obser. 51. Tamen quocumque proceduret manutentio in aliis materiis, hic negari non potest, ex 454 abunde adductis à Valenz. in terminis d. conf. 22. per totum. Et haec ratione conceditur Seminario incepito, ex modo, quo beneficio eret, etiam nondum confracta Ecclesia, integraliter, ex Posth. supr.

Sed quia uitia ad validitatem unionis opus esse quod pueri sit introducti, & dominus sit vel empra, vel conducta, & taxa contributionis solvenda praescripta; scilicet est hanc Regulam unam habere limitationem, videlicet calu Episcopus de sua mensa pinguis mentem Concilii adimplivit, assignando pecunias & redditus ex suo patrimonio: ut ex mente Congregationis tenet Lott. de re be- nef. lib. 1. quest. 29. numer. 61. Barb. in *Pastor. alleg. 77. num. 2.*

Ergo opus est, supposita auctoritate attributa Episcopo 455 unendi, in quibus beneficiis haec cadat potestas investigare. Et primo beneficia omnia simpliciter cujuscumque qualitatibus fuerint, sine præjudicio illa obuenientiam, etiam affecta, aut si in Curia fortuitur effectum, posse uniti: ut docuerunt Garcias de benef. p. 12. c. 2. n. 104. Barbos. in collect. *Pastor. dec. Collect. 62. num. 1.* Fusc. de infi. dilt. lib. 1. cap. 16. num. 9. quod idem extendit ad beneficia Regularia que excepta sunt, sicut excepta reperuntur in unioni facienda Cathedralibus, ab eod. Trid. pro Distributionibus *sess. 24. de reform. cap. 15.* idem tenet Sullius apud Barbos. quos sequuntur Cespedes de exempt. *Regul. cap. 24. quest. 345. num. 4.* Beneficia vero simplicia Regularia Commentata, quia cura & conventu caret, uniti possunt, ex eo quod haec exceptuantur a Concilio, & expresa reperuntur in d. *sess. 24. cap. 15.* unde exceptio firmat Regula in contradictione: & hanc fuisse mentem Concilii ex mente Innocentii IX. tunc Episcopi Neocallensis tenet Bellarmini. in *obser- vat. doctrina ad nostrum tex. vers. nos non queritur.* Beneficia vero quorum collatio vigore concordia spectat ad Capitulum, recte potest Episcopus pro Seminario uniti: quia potestate Concilii attributa utitur: ut declaravit Rota apud Setaph. dec. 1011. in *Ocen. Canoniciat. 1. Februario 1593. num. 2.* Bellarm. in *declarat. ad Conc. ver. Item omnia.* Hac autem utrum cujuscumque beneficii in specie 459 fieri debet, ita non possit fieri omnium beneficiorum, simplicium in genere, ut referat decum Riccius in tract. fori Ecclesi. dec. 492. & 720. in 1. editione ait: 384. num. 4. & *Resol.* 610. num. 10. in 2. editione, Barb. d. alleg. 77. num. 29. & in *Collect. ad nostrum tex.* num. 2. 5. & in *Collect. Apostol. decisi. 62. num. 7.* licet prima vacatura per resignationem simplicem non per conditionalem in favorem aliquis certa persona, ut possit Episcopus, ex Gonz. gl. 14. num. 10. Barbos. *ad nostrum tex.* num. 47. & *Apostol. decisi. collect. 62. num. 2.* Cujus rite et fieri ratio, nam Concilium non omnia, sed aliquantum beneficia præcepit uniti: ut 461 pluribus notavit Barbos. d. alleg. 77. num. 28. Ab hac potestate excipiuntur. *Primo.* Beneficia ad collationem inferiorum spectantia. *Secondo.* Canoniciat tam Cathedra lis, quam Collegiata Ecclesiaz; licet ex consuetudine summa.

plicia sunt, nec residentiam habeant. *Tertio*, Beneficia. Juris Patronatus etiam Ecclesiastici. *Quarto*, Beneficia Sedi Apostolica reservata post eam vocationem. *Quinto*, Vacantia in mensibus Apostolicis, post eorum item vacationem. *Sexto*, Beneficia Regularia, & qua Commentaria data sunt, seu Monasterii unita, seu annexa; sive datur in titulum *five in Commendam*: de quibus omnibus videndi sunt *Garcias de benef. 12. p. cap. 2. ex num. 100. cum seqq. Barb. in Collect. ad nostrum tex. Concilii. num. 35. cum seqq. & num. 44. cum seqq. & C. collect. Apol. decif. 6. num. 6. & per totam. Gonz. d. g. 5. §. 7. ex n. 6. & seq. Valenz. d. conf. 22. n. 5. & seqq. Barbol. in Collect. ad nostrum tex. num. 41. atque idem omnes Regulas materie favorabilis in eadem: *Garcias de benef. 12. p. cap. 2. ex num. 100. cum seqq. Barb. in Collect. ad nostrum tex. Concilii. num. 35. cum seqq. & num. 44. cum seqq. & C. collect. Apol. decif. 6. num. 6. & per totam. Gonz. d. g. 5. §. 7. num. 75. Septimo*, litigiosa, nam licet reservata modo superioris adducto uniti possint, de litigiosis contrarium procedit, qui nomine *reservatorum* non intelliguntur, quia aliud est esse *rele-**

465 *vatum*, aliud vero *litigiosum*; *Garc. de benef. 1. p. c. 5. num. 155. & ita in puncto declaravit Rota in *Cordubam premissam**

466 *n. 1. Januarii. 1623. coram Manzanedo*, apud *Barbol.* in *Collect. ad nostrum tex. num. 41. Oktavo*, Beneficia Clericorum Camere, nam pro his que obirent, Seminario contribuere non tenetur; ex declaratione S. Congregationis refert *Barbol. in nostrum tex. n. 22.*

467 Sed licet beneficia Sedi Apostolica reservata, vel vacantia in mense Apostolico, sive Familiarium S. R. E. Cardinalium uniti non possint; id tamen intelligendum est post vacationem, fecis vero ante: ut praeior probata probat *Squillante d. i. cap. 10. numer. 7. & 8. auctoritate Barb. in Pastor. d. i. alleg. 77. num. 30. & d. i. Collect. 62. Apostol. decif. num. 1. & per totam, & in Collect. ad nostrum tex. ex num. 41. usque ad 44. & *Garcias d. i. cap. 2. num. 103. cum seqq.* Sc. haec ratione beneficia vacantia per promovitatem ad Episcopatum Oriam, non potuit unius alias *Epi-**

468 *scopos* pro Seminario in praedictum Sedi Apostolice, ut decimus est a Rota apud *Vivianum post tract. Iuris Patronatus decif. 48. in fine*, *Barbo. de univ. Iur. Eccles. lib. 3. cap. 16. num. 30. & d. i. Collect. Apost. decif. 62. num. 11.* quare beneficia unita ante eorum vacationem sicut fortiorum effectum: etiam si in mense referendo vacaverint, ut tener *Garc. in addit. ad d. partem 12. cap. 2. num. 102. & Barbos. collect. 62. n. 4.*

469 Si tamen Episcopus beneficia simplicia in suo mense vacantia unite non possint, sed ea conferre, eo casu reservatorum uno elusoria reddetur, ex collatione & fraudis suspicione: ut ex Rota & aliis resolvit *Garcias d. cap. 2. ex num. 104.*

470 Quia ratione per impetracionem obtentam à Papa de beneficio Uniti Seminario, non irritatur unio, etiam per resignacionem: *Paris. de regis. lib. 2. q. 9. n. 14. & 15. Valenz. d. conf. 22. n. 16. Barb. ad nostrum tex. n. 46.*

471 Jam ergo ad formam unionis progedi necesse est: in qua breviter dicendum est, sacrum Concilium praescribere Episcopis ut omnia faciat de consilio quatuor Deputatorum, duorum Capitulo, & duorum de Clero, ita ut non sit necessarius confensus Capituli; ex latè adductis à *Garcia d. i. cap. 1. ex num. 190. Valenz. d. conf. 22. per totum* nec tamen confensum Deputatorum sequitur, ex ratione *sopra* in simili adducta, & probat *Garcias n. 191. licet* enim *contrarium de fenda* Daniel de Nobilibus *d. i. p. 3. n. 13.*

472 *7. licet* enim *resignatio* in favore aliquius, non facta mentione de unione, non tenetur: ut late probat *Flamin. Paris. de regis. lib. 2. q. 9. per totam, latè Valenz. d. conf. 22. n. 7. usque ad 14. quidquid* contrarium procedat quando facta fuit purè, vel coram Ordinario; vel quando factis unionem resignationem fecit, tamen cum per conditionalem resignationem istam, juxa se ipso resignans non abdicaverit, nisi quatenus resignatione acquiritur, remanet resignationis nulla: juxa vero beneficii sicut prius retinuerat a resignante, ac per consequens uno non fortitum effectum, nisi expectata vacatione per obtinum, ex eod. *Paris. d. g. 2. ex n. 20. cum seqq. & lib. 10. q. 7. n. 17.* & hoc est quod à Doctoribus communiter approbat, docentibus effectum unionis non tolli per subsequenter Provisiolem, nisi de unione fiat expressa mentio *Valenz. n. 15. sup.*

473 Ex dictis sequitur, uniones has virtutis Concilii ab Episcopis factas, Papales dici, nec à quocumque inferiori posse dissolvi: *1. C. de veter. Iur. encl. cap. V. fame, de senten. ex comm. Valenz. n. 32. & seqq.* quae suum locum fortius effectum statim ac legitime facta fuerint, & posse nomine Seminarii captiadem Valenz. n. 44. ac per consequens confirmationem Papalem petendam non esse; ex declaratione *num. 37.*

Eminentissimorum Cardinalium apud Bellarm. in nostro tex. ver. Item non est petenda: dissoluntur tamen detructo Seminario: ex Garcia, quem sequitur Daniel de Nobil. d. i. p. 38. n. 5.

492 Si vero scire desideres, quando ob non perceptionem fructuum amittatur Seminario facta unitio? Dicas quod longissima debet adesse negligencia; nec sufficit decennalis amissio, ratione privilegii Seminario competentis: quo casu quadragenaria requiriatur: *c. de quarta, de prescript. latè Valenz. ex n. 65. usque in fin.*

493 Rursus queritur, an fructuum portio detraha pro sustentatione Seminarii aliecius Diocesis, & solvi per multos annos solita, si contingat per Episcopum tale Seminarii unitri Seminarii alterius Diocesis, teneatur contribuere: Et videtur respondendum non tenet; ex eo quod Seminaria discentibus vel docentibus ad commune bonum Ecclesie exempta esse voluit Tridentina Synodus in nostro tex. nihilominus tamen contrarium est verius: nam hoc decretem Concilii procedet in illis Seminariis seu Collegiis ante Concilium creatis & dotatis, ex quibus prohibetur detrahi portio pro Seminario novo: hic vero agitur de portione auctae unionis detraha, quæ à Seminario non potest auferri: ut notavit Bellar. in observat. doctrine ad nostrum tex. ver. remittatur.

494 Omnia autem supradicta S. Tridentina Synodus fieri præcepit ex fine, ut alimentis Seminarii providetur. Unus de naturalem aquitatem sequendo tandem contributionem Beneficiatorum durate vult, quantum per unionem effectionem satius non fuerit provisum: ita ut ea pars detrahatur que correspondet ingressu juxta redditus unitos prout ea declarata Congregatione obseruat. Bellarm. in declarat. ver. Item sumvit. Cujus ratio ea est, nam celiante caufa, effectum cessare necesse est: *c. cum celiante, de appell. cum vngl. Tiraq. in tract. Celiante caufa: ubi latifine cum pluribus Othonius de axiom. Iuris lib. c. 10. n. 12. atque ea ratione ex causa una datum, si non sequatur, revocatur: l. 1. ff. de condit. cauf. data:* eo modo quo privilegium con-

495 ceffum ex certa caufa, & deficiente celiat; etiam si concedens ex alia causa concedere possit: *Bellonus conf. 3. 94. Dubium est: num. 3. & superveniente nova causa contraria: 496 causa ex qua privilegium fuit concessum, celiat: Roman. conf. 40. 4. In cap. n. 5. & 6. ver. secund. a causa: Card. Tusc. in C. concil. 202. n. 27. Othon. d. c. 10. n. 12. ver. amplia pri-*

497 *mō.* Nec obstat favor Seminariorum, & causa pia educationis pueriorum; quia sive causa respiciat publicam vel privatam utilitatem, ea celiante cessare debet effectus: *Tul. supr. n. 32. Othon. supr. ver. amplia decima.* Que omnia ea aquisitive ab Episcopo ita servari oportet, ut si negligens fuerit in non applicando beneficia simplicia, torum hoc detraheret de taxa: & de propriis bonis ipse solvere teneat, ex decreto S. Congregationis refert Bellarm. in declar. ad nostrum tex. ver. Item Episcopus.

Pergit S. Synodus ad affectuandam modis omnibus Seminariorum erectionem, præcipiens quod si Cathedralium,

& aliorum majorum Ecclesiæ Praelati, in hac Seminarii erectione, ejusque conservatione negligentes fuerint,

ac suam portionem solvere detraherent, Episcopum, Archiepiscopum, Archiepiscopum, & Superiores, Synodes Provincialis acriter corripere, eosque ad omnia supradicta co-

gerre debeat: & ut quamprimum hoc sanctum & pium opus, ubicumque fieri poterit promovatur, studiosè curabit. Ita

quæ omnia quæ ad ergendum Seminarium spectant, Episcopo negligente, quomodo erigatur vel doteatur, ad Archiepiscopum, vel Synodum Provincialia, compellere juris re-

medis spectabit. Quidquid vero postquam erectum fuerit ejus conservationem attingit, veluti rationes reddituum, de-

fectuum correcit, vel si non sufficiens ei prospectum fit, provisio ad Episcopum spectabit cum consilio quatuor Deputatorum, ex Trid. juncto Barbol. in Pastor. alleg. 93. n. 22. Daniele de Nobilibus, n. 7. quæ omnia Episcopi non

ad populi clamores, fed ad pietatem, & charitatem, & zelum tanquam Ecclesie, ut ipsum Opus compleatur, ubi

Frances de Eccles. Cathedr.

melius fieri potest, facere debent: ut notavit Fusc. de visit. d. lib. i. c. 16. n. 13. & fin. Arque ita hoc decretum tantum habera locum, cùm sine causa omissione fuerit, notarunt Riccius p. 4. dec. 196. Squillante d. c. 10. n. 2. atque ea de causa non extantibus bonis, ex quibus ergi possit, appellatio evanescet, ut statim dicemus.

De omnibus igitur bonis & redditibus Seminarii Episco-

pus annis singulis presentibus duobus à Capitulo, & totu-

dem à Cleto civitatis deputatis, rationem accipere tenetur, ex praeproto Concilio. Ex quibus verbis fati deducitur, ad Episcopum solum spectare examen & distinctionem computorū; quantuor vero Deputatorum assistent dum taxat requiriunt; ita ut forma prescribatur, fine quo Episco-

pus ea exigere non potest: quod Regulus juris conformatur, secundum quas ad Episcopum, omnium spectat administratio bonorum: *c. annes Basilica, 16. qu. 7. cui adde Ferro Manrique in quest. Vicariat. q. 4. n. 2. & licet à Tridentino hi*

quatuor Deputati admittantur, id tamen semper fuit sub distinctione quam magistrilater tradit Marcus Anton. Ge-

nueni post alios in prax. 32. n. 2. ubi docet, dominium auctoritativum spectare ad Episcopum, sive Superiorum Ecclesiasticum; ministeriale vero ad Ecclesiasticos, Prov-

identiale tandem ad laicos: & hac de causa in facti contin-

gentia valde simili, obtinuit aduersus Confrates Confraternitatis Beatis Virginis del Portillo civitatis Cef-

araugula, cuius Ecclesia & Sanctissima Imago pertinet ad Archidiaconom Cefaraugulanum, qui Anno 1350. Con-

frateritati donata: ubi quibuslibet pacis contentis in quadam scriptura, quam *Chartam pactionalem* appellant, in qua dominum Ecclesie sibi Archidiaconus reservavit, admini-

stracionem vero bonorum Confraternitati concessit; ea-
tamen conditione ut singulis annis computa ipse Archidiaconus cum quatuor Confratrum assistent examineret. Unde cum de anno 1650. computa examinarem, unamque

partitam i. 50. scutorum reprobarem, licet quatuor Confratres contumari sentient, tamen nolunt subscrive; quod cum agere valde ferent, malo quorundam impulsu confilio omnes præminentias & superioritatem Archidiaconus denegare ceperint; ideoque litigare compulsi fui in Regia audentia Aragonie, ad quam ab ipsis per viam apprehensionis negotium fuit delatum; ubi tamen gloriosè, & quasi miraculose viator evasi, nam omnes scriptura, que in ipsum archivio erant, evanerant, nea una quidem milii remanerant: & inter alia, examen computorum

scutorum fieri debet sub assistance quatuor Deputatorum Confraternitatis cum voto consultivo; milia tamen tanquam

Archidiacono in omnibus decisione attributa, decisum fuit, ut videtur est in Procesu D. Francisci Gonzalez de Ur-

rea super apprehensionem, Scriba Joanne Ledos de Valde-

lou, in quo Charta pactionalis qua transumpta reperiuit in Curia Justitia Aragonum sub anno 1566. die 15. Mensis Novembris, Doctore Didaco Amico Locum tenente ap-

probatur; & de eo extat juris firma nomine meo, virtute obiecta, quam *Commissionem Curia* appellamus, sub Da-

ta cum Cefaraugula die 18. Februarii 1653. D. Bargas Lo-

cumentente; que omnia ideò ad longum volui in gratiam Successorum meorum, ne desperita memoria ite-

rum litigare cogantur.

Sed licet adeo providet à S. Synodo ex superioribus pro-

spectum fuerit, tamen ut minori impensa Seminarium eri-

gitur, statim Episcopis scholastrias obtinentes, & alios, quibus est Lectionis, vel doctrina munus annexum ad doc-

endum, in ipsius scholis docere per se ipsos, si idonei fuerint, aliqui per idoneos substitutos ab inslem Scholasticis eligendos, & ad Ordinarios approbados, etiam per subtra-

ctionem fructuum cogant & compellant. Circa cujus decreti observantiam sciendum est, sub eo non comprehendunt scholastrias existentes in loco, in quo non est erectum Semi-

narii, vel ubi in eius instruione ali Præceptores sunt designati: ex Garcia de benef. 7. p. c. 7. n. 35. in addit. Et ita

pluribus citatis tener Solotz. de Ind. hore tom. 2. lib. 2. c. 14. n. 18. Barb. in Pastor. alleg. 6. n. 62. & in Collect. ad nostrum tex. n. 5. & 54. Castr. Palao in opera moral. tra. 3. disp. 14. puncto 6. n. 14. Cujus decreti ratio ex natura scholastiarum deduc-

X

citat